BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
FILIJALA/PODRUŽNICA BANJA LUKA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
ФИЛИЈАЛА БАЊА ЛУКА

BOSNIA AND HERZEGOVINA
PROCUREMENT REVIEW BODY
BRANCH OFFICE BANJA LUKA

17 -03- 2022

Broj: JN2-02-07-1-595-6/22
Banja Luka, 17.3.2022.godine

Ured za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine, filijala Banja Luka, rješavajući u postupku pravne zaštite pokrenutom po uloženoj žalbi ponuđača „NEXEN" d.o.o. Banja Luka broj: NXN-229/22/Ž-2 od 24.2.2022.godine, zastupanog po punomoćniku Borisu Mandiću, advokatu iz Istočnog Sarajeva, izjavljena na Rješenje broj: 02/07-404-20/22 od 22.2.2022.godine i Tendersku dokumentaciju broj: 02/7-404-13/22 od 11.2.2022.godine, u postupku javne nabavke radova rekonstrukcije trafostanice u Janarima, ugovornog organa Opština Ugljevik, na osnovu čl. 104. i 111. Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH", broj 39/14) i čl. 193. st. (1) i (2) Zakona o upravnom postupku i 230. stav (1) ("Službeni glasnik BiH", br: 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 i 53/16), na sjednici vijeća održanoj dana 17.3.2022.godine, donio je sljedeće:

R J E Š E N J E

1. Žalba se usvaja.
2. Usvaja je zahtjev žalitelja za naknadu troškova sastava žalbe od 17.2.2022.godine, izjavljene po punomoćniku Borisu Mandiću, advokatu iz Istočnog Sarajeva u iznosu od 614,25 KM, dok se u preostalom dijelu postavljeni zahtjev odbija kao neosnovan.
3. Usvaja se zahtjev žalitelja za naknadu troškova predmetne žalbe od 24.2.2022.godine, izjavljene po punomoćniku Borisu Mandiću, advokatu iz Istočnog Sarajeva u iznosu od 614,25 KM, dok se u preostalom dijelu postavljeni zahtjev odbija kao neosnovan.
4. Obavezuje se ugovorni organ Opština Ugljevik da žalitelju „NEXEN" d.o.o. Banja Luka, zastupanom po punomoćniku Borisu Mandiću, advokatu iz Istočnog Sarajeva, isplati troškove postupka u ukupnom iznosu od 1.228,50 KM, u roku od 15 dana od dana prijema ovog Rješenja.
5. Povrat uplaćenih sredstava za pokretanje žalbenog postupka u visini od 500,00 KM izvršiće se posebnim rješenjem ovog organa.

O b r a z l o ž e n j e

Opština Ugljevik, (u daljnjem tekstu: ugovorni organ) pokrenuo je postupak javne nabavke radova za rekonstrukciju trafostanice u Janarima putem konkurentskog zahtjeva za dostavu ponuda, za koji je Obavještenje o nabavci broj 894-7-3-9-3-19/22 objavljeno na portalu

javnih nabavki dana 11.2.2022.godine. Nakon preuzimanja tenderske dokumentacije, potencijalni ponuđač „NEXEN" d.o.o. Banja Luka, zastupan po punomoćniku Borisu Mandiću, advokatu iz Istočnog Sarajeva izjavio je žalbu broj NXN-229/22/Ž dana 17.2.2022.godine, a koja je kod ugovornog organa zaprimljena dana 21.2.2022.godine, na odredbe tenderske dokumentacije. Ugovorni organ je djelomično usvojio žalbu Rješenjem broj: 02/7-404-20/22 dana 22.1.2022.godine, na koje je potencijalni ponuđač „NEXEN" d.o.o. Banja Luka, zastupan po punomoćniku Borisu Mandiću, advokatu iz Istočnog Sarajeva, (u daljnjem tekstu: žalitelj) izjavio žalbu broj: NXN-229/22-Ž-2 dana 24.2.2022.godine. Ugovorni organ je postupajući u skladu sa članom 100. stav (5) Zakona o javnim nabavkama, predmetnu žalbu proslijedio Uredu za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine, filijali Banja Luka, kod koga je zaprimljena dana 07.3.2022.godine.

Konstatira se da je zaključkom Ureda za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine, filijala Banja Luka, broj: JN2-02-07-1-595-2/22 i zaključkom broj: JN2-02-07-1-595-3/22 dana 07.3.2022.godine žalitelju naloženo da uredi i upotpuni žalbu, tako što će izvršiti uplatu naknade za pokretanje žalbenog postupka u skladu s procijenjenom vrijednošću predmetne javne nabavke kao i administrativnu taksu, te o učinjenom obavijesti ovaj organ. Dana 14.3.2022.godine žalitelj je postupio u skladu sa traženim, te o učinjenom dostavio odgovarajuće dokaze koji su kod ovog organa zaprimljeni dana 15.3.2022.godine.

Žalitelj u žalbenom zahtjevu, konkretno prvim žalbenim navodom, osporava dio rješenja ugovornog organa koji se odnosi na odluku o troškovima, te ističe sljedeće:
Rješenje u dijelu u kome se žalba usvaja kao osnovana je sasvim u redu. Međutim, nepravilnost Rješenja se ogleda u dijelu gdje Ugovorni organ uopšte nije riješio o postavljenom zahtjevu za naknadu troškova sastava usvojene žalbe, te je nepravilna u dijelu u kome se žalbeni navodi odbijaju kao neosnovani. Ugovorni organ Rješenjem nije riješio o svim postavljenim zahtjevima žalitelja iz žalbe br. NXN-229/22/Ž od 17,02.2022. godine - naime, uopšte nije riješio o troškovima sastava žalbe koju je usvojio kao osnovanu, što isto Rješenje čini nepravilnim i nezakonitim u navedenom dijelu. Tako, u dispozitivu pobijanog Rješenja niti jednom jedinom riječju se ne spominje postavljeni zahtjev iz Žalbe - i to zahtjev „Nexen" d.0.0. Banja Luka za naknadu troškova žalbenog postupka, za sastav žalbe po advokatu punomoćniku, što ovu odluku u tem dijelu čini nepravilnom i nezakonitom.
Dokaz: Žalba br. NXN-229/22/Ž od 17.02.2022. godine, Rješenje Ugovornog organa br. 02/7-404- 20/22 od 22.02.2022. godine.
Odredbom člana 105. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH propisano je da kada u postupku učestvuju dvije ili više stranaka sa suprotnim interesima, stranka koja je izazvala postupak, a na čiju je štetu postupak okončan, dužna je protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove, koji su toj stranci nastali učestvovanjem u postupku. Ako je u takvom slučaju, koja od stranaka djelimično uspjela sa svojim zahtjevom, ona je dužna nadoknaditi protivnoj stranci troškove srazmjerno dijelu svog zahtjeva s kojim nije uspjela. Budući da je žalba usvojena i da žalitelj ima pravo na angažovanje stručne pomoći, to mu pripada pravo na naknadu troškova za sastav žalbe po punomoćniku advokatu, naročito imajući u vidu da se od ponuđača ne može očekivati da snose bilo kakve, makar i neznatne troškove, ukoliko su oni prouzrokovani nezakonitim i/ili nepravilnim radom ugovornog organa - a što je u konkretnom slučaj. Članom 199. st. 1. Zakona o upravnom postupku, propisano je:

„(1) Dispozitivom se rješava o predmetu postupka u cijelosti **i** o svim zahtjevima stranaka o kojima u toku postupka nije posebno riješeno. *(...)* ", a stavom (3) istog člana je propisano: *„(3) Dispozitivom se može riješiti i* o troškovima postupka, *ako ih je bilo,* određujući njihov iznos, koje dužan da ih plati, kome *i* u kom roku. *Ako se u dispozitivu ne rješava o troškovima, navešće se da će se o njima donijeti poseban zaključak."*

Članom 108. Zakona o upravnom postupku je propisano: *"(i) U rješenju kojim se postupak završava, organ koji donosi rješenje određuje ko snosi troškove postupka, njihov iznos i kome se i u kom roku imaju isplatiti."*

(2) U rješenju se mora posebno navesti da li će onaj ko snosi troškove biti dužan da nadoknadi troškove drugoj stranci (član 105. st. 2. i 3.),

(3) Ako organ u rješenju ne odluči o troškovima, navešće se da će se o troškovima donijeti poseban zaključak."

Pobijano Rješenje ne sadrži ništa od navedenog. U dispozitivu Rješenja niie odlučeno o zahtjevu žalitelia za naknadu troškova za sastav žalbe br. NXN-229/22/Ž od 17.02.2022. godine, a po kojoj je odlučivano pobijanim rješenjem. U dispozitivu Ugovorni organ ne navodi odobravanje troškova sastavljanja žalbe a dok u Obrazloženju Ugovorni organ navodi sljedeće: *„U žalbi žalioca ,Nexen" d.o.o. Banja Luka, koga zastupa punomoćnik Boris Mandić, advokat iz Istočnog Sarajeva postavljen je zahtjev za nadoknadu troškova žalbenog postupka a kako je isti sporedan u odnosu na žalbeni zahtjev primjenom odredbe člana 106. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske" broj 13/02, 87/07 -ispr., 50/10 i 66/18) ugovorni organ će o istom odlučiti posebnim zaključkom o čemu će blagovremeno obavjestiti žalioca."* Iz naprijed navedenog jasno proizilazi da u dispozitivu pobijanog rješenja uopšte nije odlučeno o zahtjevu za naknadu troškova za sastav žalbe, dok se u obrazloženju navode troškovi, iz navedenog je jasno da je u ovom dijelu dispozitiv u suprotnosti sa obrazloženjem Rješenja, čime je počinjena bitna povreda pravila upravnog postupka propisana iz razloga što je dispozitiv rješenja u suprotnosti s obrazloženjem, tako da nije moguće utvrđivanje zakonitosti u žalbenom postupku. Budući da je žalba usvojena i da žalitelj ima pravo na angažovanje stručne pomoći, to mu pripada pravo na naknadu troškova za sastav žalbe po punomoćniku advokatu.

U narednom žalbenom navodu za žalitelja je sporan i sadržaj tačke 4.4. Tehnička i profesionalna sposobnost (član 51. Zakona) tenderske dokumentacije ugovornog organa, na osnovu koje je od strane ponuđača zahtjevano da posjeduju dva certifikovana sistema upravljanja ISO 9001:2015 i ISO 45001:2018. Nadalje, Tenderskom dokumentacijom je propisano: *„Ocjena tehničke i profesionalne sposobnosti ponuđača će se izvršiti na osnovu sljedećih dokaza iz člana 51. Zakona o javnim nabavkama BiH:*

„C)Ponuđači dokazuju da ispunjavaju uslov iz tačke 4.4 pod C):Ugovorni organ je u predmetnoj nabavci tražio nacionalne standarde, ali kako nacionalni standardi trenutno ne regulišu ovu oblast, Ugovorni organ je prihvatio preporuke za korištenje adekvatnih međunarodnih standarda iz ove oblasti, te se odlučilo za međunarodne standarde i prihvatiče ekvialentza svaki od traženih standarda. Od ponuđača se traži da ima implementirane sljedeće certifikovane sisteme upravljanja odnosno standarde; ISO 9001:2015, ISO 45001:2018 ili ekvivalentne certifikate. Dostavljanjem dokaza i to: Dostaviti orginal ili ovjerene kopije certifikata ISO 9001:2015, ISO 45001:2018 ili ekvivalentne certifikate:"

-Međunarodno priznati certifikat ISO 9001

Koji precizira osnovne zahtjeve za sistem upravljanja kvalitetom, koji organizacija mora da ispuni kako bi pokazala svoju sposobnost da svoje proizvode i usluge doslijedno isporučuje, čime povećavaju zadovoljstvo korisnika i ispunjavaju važeću zakonsku regulativu, (oblast sertifikaciie: Informacione tehnologije) ili ekvivalentne certifikate.

-Međunarodno priznati certifikat ISO 45001

Je sistem menadžmenta bezbjednošću i zdravljem na radu, kako bi se organizacijama omogućilo da obezbjeđuju bezbjedna i zdrava radna mjesta, sprečavanjem povreda u vezi sa radom i narušavanja zdravlja, kao i da proaktivno poboljšavaju svoje performanse u tom smislu. Standard se ne bavi pitanjima kao što su bezbjednost proizvoda, oštećenje imovine ili uticaji na životnu sredinu, nego samo rizicima koje oni nose za radnike/zaposlene i druge relevantne zainteresovane strane koje učestvuju u predmetnoj nabavci (oblast sertifikaciie: informacione tehnologije) ili ekvivalentne certifikate."

Ova dva standarda se odnose na kvalitet koje organizacija mora da ispuni kako bi povećala zadovoljstvo korisnika, ispunila važeću zakonsku regulativu, poboljšala svoje performanse te smanjila eventualne rizike koje faktori (na koje se odnosi standardi) nose za radnike/zaposlene. S tim u vezi evidentno je da u konkretnoj stvari težište nije na tome čime se pravno lice bavi, već je u biti suština u načinu organizacije poslovanja, načinu pružanja usluga, kao i kvalitetu istih. Zakonom o javnim nabavkama BiH su jasno propisani dokazi kojima ponuđači dokazuju svoju profesionalnu sposobnost za obavljanje poslova koji su predmet nabavki objavljenih od strane ugovornih organa. Jedan od njih nije ISO certifikat, te s tim u vezi upućivanjem na konkretan opseg sertifikacije Ugovorni organ u stvari vrši selekciju ponuđača kojima omogućava da se kvalifikuju u konkretnom postupku javne nabavke, što niie svrha ISO *certifikata.* Kao što je već rečeno, samo posjedovanje ISO certifikata, bez obzira na koii domen se isti odnosi, potvrđuje da pravno lice posluje u skladu sa uspostavljenim normama kako bi se povećalo zadovoljstvo korisnika, ispunila važeća zakonska regulativu, poboljšale performanse, te smanjili eventualni rizici koje faktori (na koje se odnosi standardi) nose za radnike/zaposlene. Bitno je naglasiti da je, u konkretnom slučaju, sporna činjenica da se oblast certifikacije za oba ISO standarda odnosi isključivo na oblast informacionih tehnologija. Žalitelj smatra da je predmetni zahtjev postavljen na način koji je u suprotnosti sa članom 53. Zakona o javnim nabavkama. Ugovorni organ je uslove u pogledu tehničke i profesionalne sposobnosti morao posmatrati i postaviti u svjetlu odredbe čl. 44. stav 2. i stava 3. ZJN, i člana 7. Uputstva. Ugovorni organ u Tenderskoj dokumentaciji nije obrazložio uopšte, a kamoli detaljno okolnosti, postojanje stvarne potrebe, te logičnu vezu s predmetom nabavke i razmjernosti a kako je to propisano članom 7. stav (7) Uputstva. Budući da nije ispunjen zahtjev za minimalnošću, jer se traže standardi, sve ovo naročito u pogledu da UO niti jednom jedinom riječju ne daje obrazloženje niti nudi opravdanost zahtjeva Tenderske dokumentacije u pogledu obima certifikata oblast informacionih tehnologija - 9001:2015, ISO 45001:2018. Ugovorni organ, propisivanjem zahtjeva za dostavu certifikacije iz oblasti informacionih tehnologija, krši Zakon o javnim nabavkama BiH na način da dokumenti koje zahtijeva za ispunjavanje minimalnih kvalifikacionih uslova nisu srazmjerni predmetu javne nabavke niti su u skladu sa istim. Ovakvo postupanje Ugovornog organa ima ograničavajući karakter iz razloga što predmet javne nabavke nisu informacione tehnologije nego rekonstrukcija trafostanice pa je zahtijevanje ovakve vrste certifikacije apsurdno. U skladu s navedenim, zahtjev ugovornog organa iz tenderske dokumentacije nije usklađen sa zakonom, što ugrožava osnovna načela

postupaka u smislu transparentnosti, pravičnosti i zakonitosti, traženje obima certifikacije javlja se nepotrebnim, bespredmetnim, a zapravo predstavlja indirektnu diskriminaciju. Žalitelj drži daje pobijano Rješenje nepravilno i nezakonito doneseno, kada je ugovorni organ propustio utvrditi da je ovako pripremljena Tenderska dokumentacija nije u skladu ni sa opštim principima iz člana 3. Zakona o javnim nabavkama BiH. S tim u vezi, žalitelj ukazuje daje stav Ugovornog organa u pobijanom Rješenju pogrešan i nepravilan, te predlaže da se ovaj žalbeni navod usvoji kao osnovan te u skladu sa tim da se ovaj zahtjev ukloni iz Tenderske dokumentacije u cilju poštovanja opštih principa javnih nabavki i jednakog tretmana svih ponuđača.

Ugovorni organ je aktom broj: 02-404-30/22 dana 28.2.2022.godine, u skladu s odredbom člana 100. stav (5) Zakona o javnim nabavkama dostavio Uredu za razmaranje žalbi Bosne i Hercegovine, filijala Banja Luka izjašnjenje i dokumentaciju u vezi sa predmetnim postupkom javne nabavke, konstatirajući da je žalba dopuštena, balogovremena i izjavljen od strane ovlaštenog lica ali je neosnovana. U svom izjašnjenju navodi sljedeće:

Izjašnjenjem na prvi žalbeni navod, ugovorni organ ističe da kao što se iz priloženog može zaključiti, da je netačna tvrdnja žalitelja da ugovorni organ nije postupio u skladu sa zakonom o upravnom postupku BiH i da je donio nepravilno i nezakonito rješenje u navedenom dijelu. Ugovorni organ dispozitivom rješenja se odredio da je u žalbi žalitelja „Nexen" d.o.o. Banja Luka, koga zastupa punomoćnik Boris Mandić, advokat iz Istočnog Sarajeva, postavljen zahtjev za nadoknadu troškova žalbenog postupka, a kako je isti sporedan u odnosu na žalbeni zahtjev primjenom odredbe člana 106. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske" broj 13/02, 87/07 -ispr., 50/10 i 66/18) ugovorni organ će o istom odlučiti posebnim zaključkom o čemu će blagovremeno obavjestiti žalioca. U obrazloženju ožalbenog rješenja ugovorni organ je jasno i precizno obrazložio da će o zahtjevu žalioca odlučiti posebnim aktom.

Ugovorni organ ističe u vezi sa drugim žalbenim navodom žalitelja da je isti također neosnovan iz razloga što je u pogledu zahtjeva iz tačke 4.4. tenderske dokumentacije u potpunosti jasno i precizno postavljen, ne ostavlja kod potencijalnih ponuđača nikakvu dilemu u pogledu uslova koje moraju zadovoljiti niti u pogledu dokaza koje imaju obavezu dostaviti, čime nije prekršio odredbu iz člana 53. Zakona o javnim nabavkama i iz razloga što se navedeni certifikati odnose kod ISO 45001:2018 na sistem upravljanja zdravljem i sigurnošću na radu. Uspostava ovog sistema upravljanja se odnosi na poboljšanje sigurnosti zaposlenika, smanjenje rizika na radnom mjestu i stvaranje boljih i sigurnijih radnih uvjeta, a ne kako žalitelj navodi, da navedeni certifikata ISO 9001:2015 se odnosi na sistem upravljanja kvalitetom i fokusira se na pristupu koji se zasniva na riziku organizacionih procesa i pomaže u određivanju faktora u sistemu upravljanja kvalitetom, a kako je navedeno i obrazloženo u tenderskoj dokumentaciji. „Međunarodno priznati certifikat ISO 9001 koji precizira osnovne zahtjeve za sistem upravljanja kvalitetom, koji organizacija mora da ispuni kako bi pokazala svoju sposobnost da svoje proizvode i usluge doslijedno isporučuje, čime povećavajú zadovoljstvo korisnika i ispunjavaju važeću zakonsku regulativu (oblast sertifikacijeđnformacione tehnologije) ili ekvivalentne certifikate.

Međunarodno priznati certifikat ISO 45001 je sistem menadžmenta bezbjednošću i zdravljem na radu, kako bi se organizacijama omogućilo da obezbjeđuju bezbjedna i zdrava radna mjesta, sprečavanjem povreda u vezi sa radom i narušavanja zdravlja, kao i da proaktivno poboljšavaju svoje performanse u tom smislu. Standard se ne bavi pitanjima kao što su bezbjednost proizvoda, oštećenje imovine ili uticaji na životnu sredinu, nego samo rizicima koje oni nose za radnike/zaposlene i druge relevantne zainteresovane strane koje učestvuju u predmetnoj nabavci (oblast sertifikacije:informacione tehnologije) ili ekvivalentne certifikate.", a nikako kako žalitelj navodi da nisu jasni i da se ne odnose na predmetnu nabavku jer procesi i sistemi upravljanja, bebjednosti na radu se odnose na sve radove.

Također tačkom 4.5. (Grupa ponuđača) propisano je da:
4.5.1.U slučaju da ponudu dostavlja grupa ponuđača, ugovorni organ će ocjenu ispunjenosti kvalifikacionih uslova od strane grupe ponuđača izvršiti na sledeći način:
grupa ponuđača kao cjelina mora ispuniti uslove koji su navedeni u tački 4.4. tenderske dokumentacije, što znači da grupa ponuđača može kumulativno ispunjavati postavljene uslove i dostaviti dokumentaciju kojom dokazuju ispunjavanje postavljenih uslova.
Žaliteljeva tvrdnja da se eventualni ponuđači diskriminišu i smanjuje konkurencija nisu tačni jer Tenderskom dokumentacijom postavljeno je da u pogledu tačke 4.4. stav C) se ponuđači mogu udružiti u grupu ponuđača te ispuniti traženi uslov kao grupa ponuđača. Ugovorni organ ističe da su zahtjevi žalitelja za naknadu troškova postupka također neosnovani.

Dana 16.3.2022.godine zaprimljen je odgovor žalitelja, broj: NXN-229/22/O od 14.3.2022.godine, na izjašnjenje ugovornog organa, u kojem se navodi da žalitelj ostaje pri svim iznesnim žalbenim navodima te u cijelosti osporava izjašnjenje ugovrnog organa na žalbeni zahtjev.

Prije nego što se upustio u meritorno odlučivanje, ovaj organ je pristupio provjeri formalnih pretpostavki za ulaganje žalbe koje moraju biti ispunjene na strani žalitelja, kako bi se uopće moglo pristupiti njenom rješavanju, a odnose se na dopuštenost i blagovremenost žalbe kao i činjenicu da li je žalba izjavljena od strane ovlaštene osobe u smislu odredbe člana 109. Zakona o javnim nabavkama, kao i na pretpostavke propisane članom 105. istog Zakona, odnosno odredbe člana 227. Zakona o upravnom postupku.

U postupku pravne zaštite, postupajući u granicama zahtjeva iz žalbe, a pazeći po službenoj dužnosti na postojanje povreda koje su opisane u članu 103. Zakona o javnim nabavkama, nakon što je utvrdio postojanje pravnih pretpostavki te neophodnih uslova da se može odlučiti o glavnoj stvari, na osnovu stanja iz spisa predmeta i uvidom u dostavljenu dokumentaciju, te analizom svakog dokaza pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, u odnosu na žalbene navode i propisani zakonski postupak, utvrđeno je da je potrebno žalbu žalitelja usvojiti iz sljedećih razloga:

Žalitelj ističe da je ugovorni organ osporenim rješenjem djelomično usvojio njegovu žalbu, međutim da nepravilnost tog rješenja žalitelj vidi u tome što ugovorni organ dispozitivom osporenog rješenja nije odlučio o postavljenom zahtjevu za nadoknadu troškova sastava usvojene žalbe, što je prema tvrdnji žalitelja suprotno članu 105. i članu 199. Zakona o

upravnom postupku, iako je žalba djelomično usvojena što nije sporno, te uvažavajući činjenicu da žalitelj ima pravo na angožovanje stručne pomoći, na osnovu čega proizilazi da žalitelju pripada pravo na nadoknadu troškova za sastav žalbe po punomoćniku Borisu Mandiću, advokatu iz Istočnog Sarajeva.

Uvidom u žalbu žalitelja od 17.2.2022.godine, koju je ugovorni organ zaprimio dana 21.2.2022.godine, izjavljenu po punomoćniku Borisu Mandiću, advokatu iz Istočnog Sarajeva, koja je izjavljena na tendersku dokumentaciju broj: 02/7-404-13/22 od 11.2.2022.godine u predmetnom postupku javne nabavke, utvrđeno je da je žalitelj navedenom žalbom zahtijevao nadokandu troškova za sastav žalbe po punomoćniku u iznosu od 658,12 KM.

Uvidom u osporeno Rješenje broj: 02/7-404-20/22 od 22.1.2022.godine utvrđeno je da je ugovorni organ tačkom 1. dispozitiva usvojio žalbu žalitelja kao djelomično osnovanu, te da ugovorni organ u preostalim tačkama dispozitiva nije uopće odlučio o zahtjevu za nadoknadu troškova za sastav žalbe po punomoćniku. Također, u obrazloženju istog rješenja navedeno je da je postavljen zahtjev za nadoknadu troškoba žalbenog postupuka, zatim da je isti sporedan u odnosu na žalbeni navod, te da će se o tome odlučiti posebnim zaključkom nakon čega će ugovorni organ obavijestiti žalitelja.

Shodno naprijed utvrđenom činjeničnom stanju, ovo vijeće ističe da je odredbom člana 199. Zakona o upravnom postupku, koji se supsidijarno primijenjuje u postupku pravne zaštite u skladu sa članom 117. Zakonom o javnim nabavkama, propisano da se dispozitivom rješava o predmetu postupka u cijelosti i o svim zahtjevim stranaka o kojima u toku postupka nije riješeno, zatim da se dispozitivom može riješiti i o troškovima postupka ako ih je bilo, određujući njihov iznos, ko ih je dužan platiti, kome i u kom roku, kao i to da ako se dispozitivom ne rješava o troškovima poštupka navest će se da će se o njima donijeti poseban zakjučak. Nadalje, odredbom člana 105. stav (2) Zakona o upravnom postupku je propisano da kad u postupku učestvuju dvije ili više stranaka sa suprotnim interesima, stranka koja je izazvala postupak, a na čiju je štetu postupak okončan, dužna je protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su toj stranci nastali učestvovanjem u postupku. Prema tome, osnovano žalitelj prigovara na postupanje ugovornog organa suprotno odredbi člana 199. Zakona o upravnom postupku, jer upravo citiranom odredbom jasno je propisano na koji način i kako se rješava o troškovima postupka radi čega se žalbeni navod smatra osnovanim.

Budući da žalitelj žalbom zahtijeva naknadu troškova za sastav žalbe od 17.2.2022.godine, izjavljene na tendersku dokumentaciju po advokatú Borisu Mnadiću iz Istočnog Sarajeva u iznosu od 658,12 KM, kao i za naknadu troškova predmetne žalbe od 24.2.2022.godine u iznosu od 658,12 KM, obzirom da je ugovorni organ osporenim rješenjem usvojio žalbu žalitelja od 17.2.2022.godine, ali nije odlučio o zahtjevu žalitelja za nadoknadu troškova za satav žalbe, uvažavajući činjenicu da ovo vijeće usvaja kao osnovanim ovaj žalbeni navod u žalbi od 24.2.2022.godine, vijeće je u skladu sa članom 105. stav (2) Zakona o upravnom postupku odlučilo da naknada troškova za sastav žalbe (naknada troškova za pravno zastupanje) ukupno iznosi 1.228,50 KM (614,25 KM + 614,25 KM), a što je umanjeno od traženog iznosa žalitelja iz razloga jer je ista pogrešno obračunata u smislu tarifnog broja 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata RS („Službeni glasnik RS“ broj 68/05),

po kojem žalitelju pripada 150 bodova, te uvećenje za 50% odnosno 75 bodova i uvećanje od 25% prema tarifi broj 12., što iznosi 37,5 bodova, odnosno ukupno 262,5 boda, a što u novčanom iznosu čini 525,00 KM, uvećano za visinu obračunatog PDV-a od 17% na navedeni iznos, što ukupno iznosi 614,25 KM, dok se u preostalom dijelu postavljeni zahtjev odbija kao neosnovan. Zakonitost postupanja o načinu i visini obračuna troškova pravnog zastupanja potvrđena je i na osnovu stava Suda Bosne i Hercegovine iznesenim u presudi broj: S1 3 U 034934 20 U od 08.9.2021.godine.

U vezi narednog žalbenog navoda, žalitelj ističe da je ugovorni organ tačkom 4.4. (Tehnička i profesionalna sposobnost) podtačka c) Tenderske dokumentacije propisao uslove koji su prema tvrdnji žalitelja ograničavajućeg karaktera i na osnovu kojih se narušavaju opći principi propisani članom 3. Zakona o javnim nabavkama, iz razloga što zahtijevanje od ponuđača da dokažu da imaju implementirane certifikovane sisteme upravljanja, odnosno standarde ISO 9001:2015 i ISO 45001:2018 ili odgovarajuće ekvivalente, za žalitelja predstavlja zahtjev ugovornog organa suprotan članu 44. i članu 53. Zakona o javnim nabavkama, jer zahtijevanje dostavljanja navedenih certifikata iz oblasti informacionih tehnologija predstavlja postupak ugovornog organa na osnovu kojeg se postavljaju uslovi koji nisu srazmjerni predmetu javne nabavke, pozivajući se pri tome na određene stavove iz rješenja ovog organa broj: JN2-01-07-1-1460-6/20 od 23.7.2020.godine.

Ocjenjujući ovaj žalbeni navod, vijeće je izvršilo uvid u sadržaj tačke 4.4. podtačka C) Tenderske dokumentacije (strana 7) na osnovu koje proizilazi da je ugovorni organ od ponuđača zahtijevao da ponuđač posjeduje važeće certifikate ISO 9001:2015 I ISO 45001:2018. Nadalje, na strani 8 Tenderske dokumentacije ugovorni organ je propisao da je u predmetnoj nabavci tražio nacionalne standarde, ali kako nacionalni standardi trenutno ne regulišu ovu oblast ugovorni organ prihvata preporuke za korištenje adekvatnih međunarodnih standard iz ove oblasti, te se odlučio za međunarodne standarde i prihvata ekvivalent za svaki od traženih standarda. Također, na strani 9 Tenderske dokumentacije, ugovorni organ propisuje da će u skladu sa članom 48. stav (6) Zakona o javnim nabavkama prihvatiti i druge dokaze o mjerama obezbjeđenja kvaliteta, koje su ekvivalentne zahtjevanim certifkatima, odnosno kojima se potvrđuju sve činjeince i nivo stručnih znanja zahtjevanim traženim certifikatima u dijelu tehničke i profesinalne sposobnosti.

U vezi prednjeg, odredbom člana 48. stav (6) propisano je da, u svrhu dokazivanja sposobnosti obavljanja profesionalne djelatnosti, ako se u tenderskoj dokumentaciji zahtijeva osiguranje certifikata koje izdaju nezavisna tijela, a kojma se potvrđuje da pounuđač zadovoljava određene standarde kvalitete, ugovorni organ dužan je pozvati se na sisteme osiguranja kvaliteta koji se zasnivaju na odgovarajućim evropskim serijama standard koje su potvrdila tijela koja su u skladu s evropskim serijima standard koje se tiču izdavanja certifikata. Osim toga, propisano je da je ugovorni organ dužan da prihvati i druge dokaze o ekvivalentnim mjerama osiguranja kvaliteta od ponuđača koji nemaju pristupa takvim certifikatima, što korenspodira u potpunosti sa tačkom 4.4. podatčka C) Tenderske dokumentacije ugovornog organa. Osim toga, iz sadržaja osporene tačke Tenderske dokumentacije proizilazi da ugovorni organ prihvata i preporuke za korštenje adekvatnih međunarodnih standarda iz te oblasti, uz odgovarajući ekvivalent. Prema tome, za vijeće nije osnovan prigovor žalitelja kada tvrdi da je

iz tih razloga, prednje opisanih, u namjeri da zahtijeva osiguranje certifikata na osnovu kojih se potvrđuje da ponuđač zadovoljava određene standarde osiguranja kvalitete, u svrhu dokazivanja sposobnosti obavljanja profesionalne djelatnosti, ugovorni organ postupao na način da je u predmetnom postupku javne nabavke narušio opće proncipe propisane članom 3. Zakona o javnim nabavkama.

Naime, vijeće ne nalazi osnovanim žalbeni navod žalitelja kada tvrdi da je ugovorni organ organ pripremio Tendersku dokumentaciju, u osporenom dijelu, suprotno odredbama Zakona o javnim nabavkama, u relevantnom dijelu, smatrajući da takvo postupanje ugovornog organa ima obilježja netransparentnog postupanja, da je na takav način narušen princip jednakog i nediskriminarujećeg ponašanja u konkrentnom postupku, a sve na način da je ograničena pravična i aktivna konkurenciju propisana odredbom člana 3. Zakona o javnim nabavkama, a pri tome za ovaj žalbeni navod ničim nije osnovano dokazao iznesene stavove u žalbi, niti ih učinio vejrovatnim. Paušalno pozivanje, isključivo, da je ugovorni organ u osporenoj Tenderskoj dokumentaciji, zahtijevajući jasne i nedvosmislene dokaze na osnovu kojih ponuđač dokazuje tehničku i profesionalnu sposobnost u skladu sa članom 48. stav (6) a u vezi sa članom 51. Zakona o javnim nabavkama, prekoračio okvir propisanog minimuma zahtjeva za utvrđivanje kvalifikacije ponuđača u pogledu profesionalne sposobnosti propisane odredbom 44. stav (2) Zakona o javnim nabavkama je pravno i činjenično neodrživ iz razloga što je žalitelj u smislu člana 102. stav (3) istog Zakona, u postupku pravne zaštitè dužan dokazati ili bar učiniti vjerovatnim postojanje, u ovom slučaju, povreda postupka ili povreda materijalnog prava, koje su istaknute u žalbi, za koje zna ili bi trebalo da zna, što posljedično prednjem upućuje na zaključak da tvrdnja žalitelja da je ugovorni organ Tenderskom dokumentacijom, u osporenom dijelu, prekršio odredbe Zakona o javnim nabavkama je bez osnova.

Budući da Ured za razmatranje žalbi Bosne i Hercegoviñe nije dužan kontrolirati činjenično i pravno stanje koje je bilo predmet prethodne žalbe u istom postupku javne nabavke u smislu člana 104. stav (1) Zakona o javnim nabavkama, navod žalitelja da je ugovorni organ postupao nezakanito kada je pripremao Tendersku dokumentaciju u osporenom dijelu, pri tome pozivajući se na Rješenjè Ureda za razamtranje žalbi Bosne i Hercegovine, broj: JN2-01-07-1-1460-6/20 od 23.7.2020.godine, citirajući iznesen stav, je također bez osnova iz razloga što je ugovorni organ u ovom postupku javne nabavke jasno opisao na šta se zahtijevani certrifikati odnose u odnosu na citirane stavove iz navedenog rješenja, zatim radi čega je takav standard potreban, pa u odnosu na predmet javne nabavke – radovi rekonstrukcije trafostanice, te zakonsku obavezu ugovornog organa da provjeri i ocjeni da li je ponuđač sposoban da u tehničkom i profesionalnom smilsu izvrši ugovor o javnoj nabavci u skladu sa uslovima utvrđenim u tenderskoj dokumenetaciji, žalitelj ničim ne dokazuje uzročno-posljedičnu vezu između ovog postupka javne nabavke i citiranog stava iz perthodnog provedenog postupka.

Vijeće naglašava da ugovorni organ ima obavezu da definira i odredi uslove tehničke i profesionalne sposobnosti ponuđača u slučaju kada je zadovoljavanje tih uslova nužna osnova za ocjenu sposobnosti ponuđača za izvršenje ugovora, s tim da tada mora od ponuđača tražiti da zadovolje minimalne uslove u tom pogledu, što u odnosu na tačku 4.4. podtačku C) Tenderske dokumentacije nije sporno. Suprotno žalbenom navodu, dakle budući da ugovorni

organ ima obavezu da u tenderskoj dokumentaciji definira uslove za kvalifikaciju na način da utvrdi minimum zahtjeva za kvalifikaciju ponuđača, u smislu odredbe člana 44. stav (2) Zakona o javnim nabavkama, a u vezi sa članom 7. Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda, obzirom da je prema shvatanju ovog vijeća na takav način i postupio što također nije sporno na osnovu stanja iz spisa predmeta, shodno naprijed navedenom zaključuje se da se žalbeni zahtjev u tom dijelu smatra neosnovanim.

Ovo vijeće nalazi da ugovorni organ nije postupao suprotno odredbi člana 53. Zakona o javnim nabavkama, kojom je propisano da je ugovorni organ dužan pripremiti tendersku dokumentaciju u skladu s odredbama tog Zakona i podzakonskim aktima. Vijeće prihvata izjašnjenje ugovornog organa, u vezi žalbenog navoda žalitelja na osnovu kojeg osporava sadržaj tačke 4.4. podtačka C) Tenderske dokumentacije, iz razloga što smatra da je pravilno i zakonito. Kako iz svega naprijed utvrđenog proizilazi da je ugovorni organ pravilno pripremio tendersku dokumentaciju i shodno tome pravilno primijenio Zakonom o javnim nabavkma i podzakonske propise donešene na osnovu tog zakna, u sadržaju osporenog dijela tenderske dokumentacije, vijeće je utvrdilo da žalba u tom dijelu nije dovela u pitanje zakonitost postupka ugovornog organa.

S obzirom da se žalbeni zahtjev djelomično usvaja, povrat uplaćenih sredstava na ime naknade žalbenog postupka u iznosu od 500,00 KM izvršit će se posebnim aktom od strane ovog organa, a u skladu sa članom 108. stav (7) Zakona o javnim nabavkama i članom 4. Instrukcije o načinu uplate, kontrole i povrata naknada propisanih članom 108. Zakona o javnim nabavkama ("Službeni glasnik BiH" broj: 86/14). Na osnovu činjenica utvrđenih u postupku i provedenih dokaza te primjenom materijalnog prava, shodno članu 104. i 111. Zakona o javnim nabavkama, odlučeno je kao u dispozitivu ovog rješenja.

Pouka o pravnom lijeku: Ovo rješenje je konačno i izvršno. Protiv ovog rješenja može se podnijeti tužba u upravnom sporu pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana prijema rješenja. Taksa na tužbu iznosi 100,00 KM.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Tomislav Čužić

Dostaviti:
1. Žalitelju
2. Ugovornom organu
3. U spis predmeta.